

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 351/2022
07.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Јанка Крстића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Јанка Крстића, адвоката Слободана Антонића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 11/21 од 28.10.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1050/21 од 26.01.2022. године, у седници већа одржаној дана 07.04.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Јанка Крстића, адвоката Слободана Антонића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 11/21 од 28.10.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1050/21 од 26.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу К 11/21 од 28.10.2021. године окривљени Јанко Крстић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године и изречена му је мера безбедности обавезно лечење наркомана, која ће се извршити у Заводу за извршење казне затвора или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем, али не дуже од три године, с тим што се време проведено у установи за лечење урачунава у казну затвора и мера безбедности одузимање предмета, ближе описаних у изреци пресуде, који ће се по правноснажности пресуде уништити.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара и да ВЈТ у Шапцу надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 12.310,49 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, као и да сноси остале трошкове кривичног поступка о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1050/21 од 26.01.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Јанка Крстића и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Јанка Крстића, адвокат Слободан Антонић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) и 9) и став 2. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости и преиначи правноснажну пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Јанка Крстића, је неоснован.

Бранилац окривљеног Јанка Крстића у поднетом захтеву истиче да је првостепени суд извршио измену оптужног акта, тако што је у изреци пресуде раздвојио чињенични опис и одређену количину опојне дроге третирао као количину коју је окривљени неовлашћено држао ради продаје, док је мању количину опојне дроге, за коју је утврдио да је окривљени неовлашћено држао за сопствену употребу, третирао као друго кривично дело – из члана 246а став 1. Кривичног законика. Имајући у виду да је јавни тужилац, целокупну количину опојне дроге наведене у оптужном акту, третирао као количину коју је окривљени неовлашћено држао ради продаје и као једно кривично дело - из члана 246. став 1. Кривичног законика, према ставу браниоца, првостепени суд је на описани начин прекорачио оптужни акт и учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, обзиром да није могао, ону количину опојне дроге, за коју је закључио да је окривљени неовлашћено држао за сопствену употребу, “уградити“ у изреку пресуде.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП је прописано да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници. Дакле, из цитиране законске одредбе произилази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела.

По налажењу Врховног касационог суда, наведеном изменом чињеничног описа кривичног дела из оптужног акта Вишег јавног тужиоца у Шапцу Ктo 50/20 од 02.12.2020. године, суд није прекорачио оптужбу, односно није повредио ни субјективни, а ни објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног Јанка Крстића.

Ово стога што суд може изменити опис дела дат у оптужници, а да не прекорачи оптужбу, све док измењени опис остаје у границама чињеничног основа оптужнице тј. у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, а из којих произилазе законска обележја одређеног кривичног дела.

У конкретном случају оптужбом је окривљеном стављено на терет да је критичном приликом „неовлашћено ради продаје држао...у гепеку свог аутомобила у кутији прибора за хитну помоћ, опојну дрогу „Амфетамин“.....укупне нето масе 24,26 грама, опојну дрогу „Амфетамин“....укупне нето масе 24,16 грама заједно са једном половином таблете „клоназепама“ нето масе 0,09 грама, опојну дрогу „Амфетамин“...укупне нето масе 42,76 грама и једну електронску вагицу....а у својој кући, у спаваћој соби....опојну дрогу „Cannabis sativa“...укупне нето масе 0,27 грама...“, чиме је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика.

Побијаном пресудом окривљени је оглашен кривим због истог кривичног дела, због исте врсте и количине опојне дроге, као у оптужном акту јавног тужиоца, с тим што је суд, сходно утврђеном чињеничном стању на главном претресу, раздвојио радње неовлашћеног држања мање количине опојне дроге за сопствену употребу од радњи неовлашћеног држања опојне дроге ради продаје, налазећи да постоји једно кривично дело извршено са више аката односно радњи исте врсте, које су повезане у природну логичну целину и чине радњу извршења кривичног дела из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које је окривљени оглашен кривим и осуђен.

По оцени Врховног касационог суда, наведеном изменом у побијаној пресуди - у виду означавања да је одређену мању количину опојне дроге окривљени неовлашћено држао за сопствену употребу и у том смислу раздвајањем радњи окривљеног у изреци пресуде, суд није прекорачио оптужбу односно нарушио објективни идентитет оптужбе и пресуде, јер таквим поступком није прешао границе чињеничног основа оптужнице. Ово стога што је чињенични основ оптужбе – неовлашћено држање опојне дроге, па у ситуацији, као што је у конкретном случају, када суд нађе да одређена колична опојне дроге није намењена продаји већ да се ради о мањој количини намењеној сопственој употреби, што је повољније за окривљеног, суд је овлашћен да, држећи се већ утврђеног чињеничног основа оптужбе, изврши наведену чињеничну измену и тиме није поступио супротно одредби члана 420. ЗКП.

Како је чињенични опис у изреци првостепене пресуде остао у границама чињеничног основа из оптужбе, односно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, а из којих произилазе законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које је окривљени Јанко Крстић, оглашен кривим, то су

неосновани наводи браниоца којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву, као разлог подношења истог, наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а као незаконит доказ на коме се пресуда не може заснивати означава записник ПУ Шабац о претресању стана и других просторија окривљеног од 03.03.2020. године, који претрес је вршен по наредби Вишег суда у Шапцу Кпп Пов 44/20 од 02.03.2020. године и којом наредбом је према наводима браниоца било обухваћено и возило окривљеног. Према наводима браниоца, наведени записник сачињен је супротно члану 156. став 7. ЗКП, због чега је исти, као и докази проистекли из претреса - потврда о привремено одузетим предметима, форензичка документација, форензички преглед лица места и физичко хемијско вештачење Националног центра за форензику, морао бити издвојен из списка и није могао бити коришћен као доказ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљеног Јанка Крстића били су предмет разматрања другостепеног већа Апелационог суда у Новом Саду које је поступало по жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепене пресуде Вишег суда у Шапцу К 11/21 од 28.10.2021. године. Другостепено веће Апелационог суда у Новом Саду је ове наводе оценило неоснованим и о томе на страни 2., у првом и другом пасусу и на страни 3. у првом и другом пасусу образложења пресуде Кж1 1050/2021 од 26.01.2022. године изнело јасне и аргументоване разлоге за свој став – да је записник о претресању стана и других просторија окривљеног од 03.03.2020. године сачињен супротно одредби члана 156. став 7. ЗКП, обзиром да је радњи претресања присуствовао само један сведок, што, у конкретном случају, није било од одлучног утицаја на доношење законите и правилне одлуке, јер се првостепена пресуда не заснива само на овом доказу већ и на другим доказима изведеним у законито спроведеном поступку, док је преглед возила окривљеног обављен у складу са чланом 286. ЗКП, које разлоге Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Битна повреда одредба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог закона не може заснивати, осим ако је, с обзиром на друге доказе, очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда.

Према ставу Врховног касационог суда, иако је претресу стана и других просторија окривљеног присуствовао само један сведок, супротно одредбама ЗКП, на тај начин ипак није учињена апсолутно битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која би довела до укидања првостепене пресуде, како је то правилно нашао другостепени суд, обзиром да је очигледно да би и без тог доказа била донета иста пресуда и окривљени Јанко Крстић оглашен кривим због кривичног дела из члана 246. став 1. Кривичног законика.

Осталим наводима захтева којима бранилац оспорава разлоге другостепене пресуде, по оцени Врховног касационог суда, указује се на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Наведна повреда не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па се Врховни касациони суд, у разматрање тих навода није упуштао.

Надаље, бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца, али наводи захтева не садрже објашњење у чему се истакнута повреда поступка конкретно састоји. Како Врховни касациони суд правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу испитује само у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП и није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа истакнута повреда закона на које се захтевом само указује, то се овај суд ни у разматрање ове повреде, није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић